Συνέντευξη της Δέσποινας Κουτσούμπα: «Για τις ανάγκες του Rethink κόπηκε η νέα γραμμή του ΜΕΤΡΟ: αυτόν το δημόσιο σχεδιασμό θέλουμε;»

Σε συνέντευξή της στη διαδικτυακή πύλη alfavita.gr, που αναρτήθηκε σήμερα, η Δέσποινα Κουτσούμπα, υποψήφια περιφερειάρχης Αττικής με την Αντικαπιταλιστική Ανατροπή - Ανταρσία σε κυβέρνηση, ΕΕ, ΔΝΤ, μιλά αναλυτικά για το τι σημαίνει «σχεδιασμός» στην Αττική με βάση τα ιδιωτικά συμφέροντα και αποκαλύπτει:

«Η γραμμή 4 του ΜΕΤΡΟ, που θα εξυπηρετούσε τις πιο πυκνοκατοικημένες περιοχές της Αθήνας, όπως την Κυψέλη, το Γαλάτσι, τα Δικαστήρια αλλά και την Πανεπιστημιούπολη στου Ζωγράφου, αυτή τη στιγμή δεν βρίσκεται σε κανένα σχεδιασμό χρηματοδότησης από τα επόμενα κοινοτικά πακέτα. Αντιθέτως, στο ΠΕΠ Αττικής έχουν ήδη ενταχθεί για να χρηματοδοτηθούν το Rethink Athens, δηλαδή η πεζοδρόμηση της Πανεπιστημίου όπως τη σχεδίασε το Ίδρυμα Ωνάση, και η ανάπλαση του Φαληρικού Δέλτα όπως τη σχεδίασε το Ίδρυμα Νιάρχου. Πάνω από 400 εκ. ευρώ για έργα που δεν θα μπορούσε κανείς να τα περιγράψει ως πρώτης προτεραιότητας για μια περιφέρεια που μαστίζεται από την κρίση. (...)Το παράδειγμα είναι πολύ χαρακτηριστικό, γιατί δείχνει τι σημαίνει η πολεοδομία, η χωροταξία και οι μεταφορές να θυσιάζονται στο βωμό του ιδιωτικού κέρδους, αλλά και το πώς μια επιλογή του κεφαλαίου μπορεί να καθαγιάζεται από τα ΜΜΕ, να παρουσιάζεται ως «έργο πνοής» για την πόλη και ο κάτοικος της Κυψέλης να αναμένει την... πεζοδρόμηση της Πανεπιστημίου από την οποία δεν έχει τίποτα να κερδίσει, χωρίς να γνωρίζει καν ότι αυτό το έργο θα το πληρώσει ο ίδιος και θα του στερήσει το δικαίωμα στη μετακίνηση.»

Μιλά για τις προτεραιότητες του εκλογικού συνδυασμού «Αντικαπιταλιστική Ανατροπή» στην Αττική και τονίζει: «Η ψήφος στην Αριστερά που παλεύει καθημερινά ενάντια στα μνημόνια, την ΕΕ και το ευρώ, η στήριξη σε δυνάμεις που προέρχονται από τα κινήματα, η στήριξη σε αγωνιστές που ποτέ δεν υπήρξαν «επαγγελματίες» της πολιτικής και δεν ψάχνουν να εξαργυρώσουν τα αγωνιστικά τους «ένσημα», δεν είναι χαμένη ψήφος.»

«Η κάλπη δεν είναι κίνημα, δίνει όμως ένα μήνυμα. Και το μήνυμα μπορεί να είναι τρανταχτό, κυρίως προς την άθλια συγκυβέρνηση, αλλά και προς την αντιπολίτευση που σπεύδει κάθε μέρα να δώσει και περισσότερες εγγυήσεις «νομιμοφροσύνης».

ΟΛΟΚΛΗΡΟ το κείμενο της συνέντευξης εδώ:

Συνέντευξη με τη Δέσποινα Κουτσούμπα, υποψήφια περιφερειάρχη Αττικής με την Αντικαπιταλιστική Ανατροπή – Ανταρσία σε κυβέρνηση, ΕΕ, ΔΝΤ στις αυτοδιοικητικές εκλογές της 18 Μάη

1) Θεωρείτε ότι υπάρχει χώρος για ένα ακόμα κατέβασμα της Αριστεράς στην Περιφέρεια Αττικής;

Κυρίως υπάρχει αναγκαιότητα. Η Αριστερά δεν είναι γεωγραφικός προσδιορισμός, για να συζητάμε για το αν υπάρχει χώρος. Άλλωστε, τι εννοεί ο καθένας όταν λέει «Αριστερά»; Ως Αριστερά, ή έστω Κεντροαριστερά, αυτοπροσδιορίζονται ακόμη και το ΠΑΣΟΚ, η ΔΗΜΑΡ, ο Σταύρος Θεοδωράκης! Για μας, όμως, Αριστερά δε σημαίνει ούτε διαπραγμάτευση, ούτε «καλύτερη διαχείριση», ούτε βέβαια απραξία. Η Αριστερά, όπως εμείς την ορίζουμε, υπερασπίζεται τα συμφέροντα της εργαζόμενης πλειοψηφίας μέχρι τέλους με κάθε κόστος. Για μας αυτός ο χώρος δεν είναι προσδιορισμός, είναι ηθικός κώδικας, είναι ριζοσπαστικές πρακτικές. Αν ήταν για το συμφέρον του κινήματος, μακάρι να μην υπήρχε αυτή η πολυδιάσπαση. Αλλά πώς μπορείς να συμβιβαστείς με τις αλλεπάλληλες δεξιές μετατοπίσεις και την παθολογική ευρωλαγνεία του ΣΥΡΙΖΑ ή με την ηττοπαθή λογική του ΚΚΕ που οδηγεί στην αδράνεια και την απραξία; Μπορούμε να συμβιβαστούμε, ειδικά στην Περιφέρεια Αττικής, με προγράμματα που λένε ότι θα κάνουν «κοινωνική πολιτική» με τα λεφτά των ΕΣΠΑ, ενώ γνωρίζουν πολύ καλά ότι ΕΣΠΑ σημαίνει ιδιωτικοποίηση και πεντάμηνη απασχόληση για 400 ευρώ; Μπορούμε να συμβιβαστούμε με λογικές που δεν «βλέπουν» τα κινήματα που αναπτύσσονται, αν δεν ανήκουν στο ΠΑΜΕ; Αυτές οι οπτικές και οι πρακτικές δεν βοηθούν το κίνημα. Επομένως για να ξαναγυρίσω και πάλι στο ερώτημα: υπάρχει, όχι μόνο πολικός χώρος αλλά και πολιτική αναγκαιότητα για την αντικαπιταλιστική αριστερά να βρίσκεται σε κάθε μάχη, επομένως και σε αυτή.

2) Αναφερθήκατε σε ριζοσπαστικές πρακτικές. Ποιες είναι αυτές; Είναι ριζοσπαστική πρακτική για σας η συμπλοκή μας με την αστυνομία λίγες μέρες πριν με αφορμή την απαγόρευση της πορείας ενάντια στο ΕΚΟΦΙΝ;

Αναφέρομαι πρώτα από όλα στους συναγωνιστές μου στου Ζωγράφου που εδώ και μήνες λειτουργούν εκεί αυτοοργανωμένο συνεταιρισμό, στους συναγωνιστές μου στην Ν. Ιωνία που λειτουργούν κοινωνικό ιατρείο, στους συντρόφους μου στην Ν. Σμύρνη που κάνουν δωρεάν μαθήματα σε παιδιά που οι οικογένειές τους δεν αντέχουν να πληρώσουν. Αναφέρομαι στους κατοίκους της Κερατέας και της Φυλής και στους εργαζόμενου των ΟΤΑ, που πέτυχαν νίκες ενάντια στα εργοστάσια σκουπιδιών και τα συμφέροντα των εργολάβων. Αναφέρομαι στους συνδικαλιστές των ριζοσπαστικών σχημάτων, που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή και δεν

«πουλάνε» αγώνες. Που τους πάνε μέχρι τέλους. Αναφέρομαι στους συντρόφους μου που καθημερινά παλεύουν το φασισμό σε κάθε γειτονιά, πολλές φορές με κίνδυνο της σωματικής τους ακεραιότητας. Και ναι, αναφέρομαι και στους αγωνιστές που δε συμμορφώνονται με καμία χουντικού τύπου απαγόρευση. Κι όπως έχω ξαναπεί, ναι, αν χρειαστεί θα ανοίξουμε και τα κεφάλια μας, θα σπάσουμε και τα χέρια μας. Αλλά δεν θα συνηθίσουμε τις απαγορεύσεις, δε θα συνηθίσουμε τον γύψο. Η σύγκρουση που επικαλείται η Αριστερά δεν μπορεί να είναι σχήμα λόγου, είναι καθημερινές πρακτικές.

3) Είστε ενάντια στην ΕΕ και το ευρώ. Θεωρείτε ότι η Περιφέρεια Αττικής μπορεί να λειτουργήσει μακριά από τα Ευρωπαϊκά προγράμματα χρηματοδότησης;

Να αναποδογυρίσουμε το ερώτημα: Μπορεί ο σχεδιασμός για τις ανάγκες του μισού πληθυσμού της χώρας, που ζει στην Περιφέρεια Αττικής, να υπόκειται στην ομηρία αυτών των πακέτων; Καταρχάς μιλάμε για λεφτά που περνούν από την Περιφέρεια με μόνο σκοπό να μοιραστούν σε διάφορους γνωστούς επιχειρηματίες. Δεν μπορεί να τα διαχειριστεί η όποια Περιφέρεια όπως θέλει, η διοίκηση της Περιφέρειας μέσα από τα κοινοτικά προγράμματα μετατρέπεται σε εκτελεστικό όργανο της ΕΕ, που παρουσιάζεται ως «χρηματοδότης», ενώ τα χρήματα προέρχονται από τους φορολογούμενους, δηλαδή και όλους εμάς! Ξέρετε πόσα πληρώνουν σε φόρους οι μεγαλοκαρχαρίες της περιοχής; Ελάχιστα. Ξέρετε πόσα λεφτά έχουν δοθεί και σχεδιάζεται να δοθούν σε οικείους πέριξ της κυβέρνησης επιχειρηματίες; Παρά πολλά.

Πίσω από τα ευρωπαϊκά «πακέτα» και μέσα από μια σειρά γραφειοκρατικών διαδικασιών που φέρουν εύηχα ονόματα (Διαχειριστική Αρχή, διαβούλευση, επιλέξιμες δαπάνες και πολλά άλλα), στην πραγματικότητα κρύβεται μόνο ένα πράγμα: ο σχεδιασμός με βάση τις ανάγκες των εργολάβων και η υλοποίηση των επιχειρηματικών τους σχεδίων με δικά μας χρήματα! Δηλαδή, η πλήρης ιδιωτικοποίηση. Για το νερό, τα σκουπίδια, τα Mall, το λιμάνι, το Ελληνικό, τον Αστέρα Βουλιαγμένης και όλο το παραλιακό μέτωπο είναι λίγο πολύ γνωστές οι προθέσεις. Να σας πω όμως ένα άλλο παράδειγμα, που μάθαμε πριν λίγες μέρες και αποκαλύπτουμε για πρώτη φορά εδώ: Η γραμμή 4 του ΜΕΤΡΟ, που θα εξυπηρετούσε τις πιο πυκνοκατοικημένες περιοχές της Αθήνας, όπως την Κυψέλη, το Γαλάτσι, τα Δικαστήρια αλλά και την Πανεπιστημιούπολη στου Ζωγράφου, αυτή τη στιγμή δεν βρίσκεται σε κανένα σχεδιασμό χρηματοδότησης από τα επόμενα κοινοτικά πακέτα. Αντιθέτως, στο ΠΕΠ Αττικής έχουν ήδη ενταχθεί για να χρηματοδοτηθούν το Rethink Athens, δηλαδή η πεζοδρόμηση της Πανεπιστημίου όπως τη σχεδίασε το Ίδρυμα Ωνάση, και η ανάπλαση του Φαληρικού Δέλτα όπως την σχεδίασε το Ίδρυμα Νιάρχου. Πάνω από 400 εκ. ευρώ για έργα που δεν θα μπορούσε κανείς να τα περιγράψει ως πρώτης προτεραιότητας για μια περιφέρεια που

μαστίζεται από την κρίση. Γιατί άραγε;

Ας το πάρουμε από την αρχή: Οι δημόσιοι οργανισμοί πολεοδομικού και χωροταξικού σχεδιασμού, που ήταν ο Οργανισμός Ρυθμιστικού Σχεδίου Αθήνας και η Ενοποίηση Αρχαιολογικών Χώρων και Αναπλάσεων, καταργήθηκαν από τον Κ. Μητσοτάκη πριν δύο μήνες. Στο μεταξύ, το σχεδιασμό για την ανάπλαση του κέντρου της Αθήνας τον έχει ήδη αναλάβει το Ίδρυμα Ωνάση όχι με γνώμονα το δημόσιο συμφέρον, αλλά με γνώμονα το ιδιωτικό κέρδος. Μετά έρχεται η Περιφέρεια Αττικής και το Υπουργείο Ανάπτυξης να τον χρηματοδοτήσουν με δικά μας λεφτά! Ακόμη κι αν αυτό σημαίνει να αφήσουν εκτός γραμμής ΜΕΤΡΟ το 1/3 του πληθυσμού της Αττικής…

Το παράδειγμα είναι πολύ χαρακτηριστικό, γιατί δείχνει τι σημαίνει η πολεοδομία, η χωροταξία και οι μεταφορές να θυσιάζονται στο βωμό του ιδιωτικού κέρδους, αλλά και το πώς μια επιλογή του κεφαλαίου μπορεί να καθαγιάζεται από τα ΜΜΕ, να παρουσιάζεται ως «έργο πνοής» για την πόλη και ο κάτοικος της Κυψέλης να αναμένει την… πεζοδρόμηση της Πανεπιστημίου από την οποία δεν έχει τίποτα να κερδίσει, χωρίς να γνωρίζει καν ότι αυτό το έργο θα το πληρώσει ο ίδιος και θα του στερήσει το δικαίωμα στη μετακίνηση. Για τις ανάγκες του Rethink, λοιπόν, κόπηκε η νέα γραμμή του ΜΕΤΡΟ: αυτό το δημόσιο σχεδιασμό θέλουμε; Να πληρώνουν οι πολλοί για τα συμφέροντα των λίγων; Είναι μόνο ένα παράδειγμα, είναι όμως πολύ εύγλωττο για το ποια συμφέροντα εξυπηρετούν οι παρατάξεις Σγουρού και Καμίνη, αλλά και για τη στάση που έχουν κρατήσει και παρατάξεις της Αριστεράς στο Δήμο Αθηναίων και στην Περιφέρεια Αττικής, που δεν θέλησαν καν να αμφισβητήσουν τον ιδιωτικό σχεδιασμό μιας τέτοιας πολεοδομικής και χωροταξικής παρέμβασης!

4) Πού μπαίνει ο πήχης για αυτές τις εκλογές;

Θεωρούμε ότι δεν μας αντιστοιχεί να βάλουμε χαμηλά τον πήχη. Το 2010 εκλέξαμε έναν περιφερειακό σύμβουλο με ποσοστό 2,3%. Στόχος θα ’πρεπε να είναι να εκλεγούν αυτή την φορά δύο. Προσωπικά θεωρώ ότι για μια πολιτική δύναμη που βρίσκεται παντού, σε κάθε αγώνα που ξεσπά, σε κάθε γειτονιά, οι δυνατότητες είναι πολύ μεγαλύτερες του 3%. Μερικές φορές έχω την εντύπωση ότι κάποια επιτελεία της αριστεράς θεωρούν παγιωμένους και δεδομένους τους εκλογικούς συσχετισμούς και σχεδιάζουν υποτιμώντας τους πραγματικούς αγωνιστές και τον κόσμο της Αριστεράς που έχει βάλει πλάτη για πολλά χρόνια στο κίνημα. Δεν θεωρούμε ότι τα πράγματα είναι τόσο δεδομένα. Αλλά δεν παραβλέπουμε και τις δυσκολίες: από το εξοντωτικό οικονομικό κόστος του κατεβάσματος, μέχρι τον αποκλεισμό μας από τα ΜΜΕ, οι εκλογές πάντοτε διεξάγονται στο πεδίο που βολεύει καλύτερα τις αστικές δυνάμεις. Η κάλπη δεν είναι κίνημα, δίνει όμως ένα μήνυμα.

Και το μήνυμα μπορεί να είναι τρανταχτό, κυρίως προς την άθλια συγκυβέρνηση, αλλά και προς την αντιπολίτευση που σπεύδει κάθε μέρα να δώσει και περισσότερες εγγυήσεις «νομιμοφροσύνης».

5) Πολλοί λένε ότι σε αυτή τη συγκυρία η ψήφος στην ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α. είναι χαμένη ψήφος. Τι έχετε να πείτε για αυτό;

Αυτό το έχουμε ξανακούσει σε προηγούμενες δεκαετίες, ιδίως από το ΠΑΣΟΚ όταν προσπαθούσε να υφαρπάξει ψήφους από την Αριστερά. Πραγματικά με ενοχλεί να χρησιμοποιείται αυτό το επιχείρημα από πολιτικούς χώρους που δέχονταν αυτή την επίθεση με τα ίδια ακριβώς επιχειρήματα παλαιότερα. Αν το καλοσκεφτείτε, θα δείτε ότι αυτό το επιχείρημα υποκρύπτει μια οπτική που περιορίζεται όχι απλώς στον κοινοβουλευτισμό, αλλά ακόμη χειρότερα στον υπάρχοντα αντιδημοκρατικό εκλογικό νόμο! Θα ’πρεπε να ντρέπονται όσοι το χρησιμοποιούν –πόσο μάλλον όταν ταυτόχρονα οι ίδιοι έχουν ήδη αρχίσει να ξεχνούν και το δημοκρατικό αίτημα της απλής αναλογικής….

Η ψήφος στην Αριστερά που παλεύει καθημερινά ενάντια στα μνημόνια, την ΕΕ και το ευρώ, η στήριξη σε δυνάμεις που προέρχονται από τα κινήματα, η στήριξη σε αγωνιστές που ποτέ δεν υπήρξαν «επαγγελματίες» της πολιτικής και δεν ψάχνουν να εξαργυρώσουν τα αγωνιστικά τους «ένσημα», δεν είναι χαμένη ψήφος. Αυτή τη στιγμή υπάρχει ένα 30% της ελληνικής κοινωνίας που είναι ενάντια στην ΕΕ, αυτό το κομμάτι ποιος μπορεί να το εκπροσωπήσει αν η ψήφος σε εμάς είναι χαμένη; Υπάρχει ανάγκη για μαχητικούς περιφερειακούς συμβούλους που θα αποκαλύπτουν στους πολίτες όσα γίνονται μέσα στο Περιφερειακό Συμβούλιο και θα φέρνουν μέσα στην κλειστή αίθουσα τη φωνή των κινημάτων. Εγώ θα έλεγα κάτι άλλο: όχι απλώς δεν είναι χαμένη ψήφος, αντίθετα είναι η μόνη ψήφος που σίγουρα δεν θα τη μετανιώσει κανείς.

alfavita.gr